

KÖZBESZERZÉSI IRÁNYTÚ

Az ajánlatkérők közbenső döntései Interim decisions of the contracting authorities

Hellné Dr. Varga Anita, főosztályvezető, Közbeszerzési Hatóság

DOI: 10.37371/KEP.2020.7.1

Címszavak: közbeszerzés, eljárásjog, bírálóbizottság, döntéshozatal, közbenső döntés

Absztrakt

A jelen cikk egyik célja annak bemutatása, hogy az ajánlatkérők a közbeszerzési eljárás során olyan, a Kbt.-ben nem nevesített döntéseket is kötelesek bizonyos esetekben meghozni, ahol a bírálóbizottság – abban az esetben, ha a közbeszerzési szabályzat nem tartalmaz ezzel ellentétes rendelkezéseket – mintegy döntéshozóvá válik, a másik a közbenső döntések hatásainak vizsgálata.

Abstract

One of the aims of this article is to show that in certain cases, contracting authorities are obliged to make decisions during the public procurement procedure that are not named in the Public Procurement Act, where the evaluation committee – in the absence of provisions to the contrary – becomes the decision-maker, the other is to examine the effects of interim decisions.

1. A bírálóbizottság és a döntéshozó szerepeinek elkülönítése

Az Európai Parlament és a Tanács a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU irányelve a közbeszerzési eljárások során történő döntéshozatal/döntéshozatalok ügyében minden esetben az ajánlatkérőt jelöli meg olyan személyként vagy szervezetként, aki a döntést meghozza. Ugyanezt a megközelítést veszi át a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) azzal a kiegészítéssel, hogy nem csak a tervpályázati eljárásokban írja elő bírálóbizottságok felállításának kötelezettségét, azaz az ajánlatkérői döntés meghozatalát minden közbeszerzési eljárás során (a Kbt.-ben meghatározott feltételeknek megfelelő) bírálóbizottság is segíti javaslattevével.

A Kbt. 27. § (4) bekezdése alapján az ajánlatok elbírálására és értékelésére kell a bírálóbizottságot felállítani. A bírálóbizottságnak írásbeli szakvéleményt és döntési javaslatot kell összeállítania a döntéshozó részére.

A fentiek alapján tehát már a közbeszerzési eljárás előkészítésének felelősségi kérdéskörét nyitva hagyja a Kbt. Az ajánlatkérő belső szabályzatának (közbeszerzési szabályzat) kell meghatároznia, hogy ki lesz az, aki

a közbeszerzési eljárást előkészíti, tekintettel arra, hogy ugyan a gyakorlatban ez is a bírálóbizottság feladata, erre vonatkozóan a Kbt. nem határoz meg kötelező rendelkezést. A jogorvoslati gyakorlat alapján is megállapítható, hogy milyen fontos szerepe van a közbeszerzési eljárás helyes előkészítésének, ezért ajánlott ezt a feladatot, vagy ennek felügyeletét a szakértelemmel bíró bírálóbizottsági tagokra bízni. Ezen a helyen azonban rögzíteni kell, hogy magának a közbeszerzési szabályzatnak a betartása nem kérhető számon és nem kényszeríthető ki jogorvoslati eljárás keretében (Fővárosi Bíróság 19. K. 34.988/2006/6. számú ítélet).

2. A klasszikus közbenső döntés

A közbeszerzési eljárás folyamán döntésnek tekinthető minden olyan, joghatással bíró cselekmény az ajánlatkérő részéről, ami az eljárás résztvevőinek jogait, kötelezettségeit érinti, illetve magának az eljárásnak a kimenetelét befolyásolja. Ezen belül lehet – hatásában és időbeliségében – megkülönböztetni az eljárást lezáró és az egyéb, közbenső döntéseket. A Kbt. 27. § (5) bekezdésének első mondata szerint az eljárást lezáró döntést meghozó személy nem lehet a bírálóbizottság tagja.

A fentiek alapján, pusztán a Kbt. rendelkezéseiből kiindulva kizárólag az eljárást lezáró döntést meghozó

személyre vonatkozóan állapítható meg, hogy olyan döntéshozó, aki nem lehet a bírálóbizottság tagja.

Klasszikus közbenső döntés esetén a döntéshozó személyre vonatkozóan – tekintettel arra, hogy az nem eljárást lezáró döntés – a Kbt. nem tartalmaz rendelkezést. A klasszikus közbenső döntést maga a Kbt. is döntésként definiálja [Kbt. 79. § (1) bekezdés], ezért ebben az esetben is garanciális jelleggel bírhat, ha a döntést előkészítő és a döntést meghozó személye elválik egymástól. Az ajánlatkérő közbeszerzési szabályzatában különösen fontos a felelősségi körök rögzítése, és annak ellenére, hogy erre vonatkozóan kötelezően alkalmazandó rendelkezés nincs, a gyakorlatban az arra vonatkozó rendelkezés is különösen fontos lehet, hogy a döntéshozó nem kizárólag az eljárást lezáró döntés tekintetében lép be a közbeszerzési eljárásba, hanem valamennyi, a közbeszerzési eljárás során született döntést meghozza.

Abban az esetben, ha az ajánlatkérő egy esetleges érvénytelenné nyilvánításról döntést hoz (az érvénytelenséget az ajánlatkérőnek minden esetben meg kell állapítania), arról a lehető leghamarabb, de legkésőbb három munkanapon belül tájékoztatnia kell az érintett ajánlattevőt. Ez az időpont nem feltétlenül esik egybe az eljárást lezáró döntésről történő tájékoztatás időpontjával.

Különösen hangsúlyosan merül fel a tájékoztatás kérdése olyan esetekben, amelyeknél az ajánlat olyan hibában szenved, amely hiánypótlással vagy felvilágosítás kérésével egyértelműen nem orvosolható, mert ebben az esetben mindkét félnek érdeke fűződik ahhoz, hogy az ajánlatkérő az ilyen ajánlatok érvénytelenségét minél hamarabb megállapítsa. [Ezzel kapcsolatban azonban az ajánlatkérőnek minden esetben figyelemmel kell lennie az Alkotmánybíróság 3088/2019. (IV. 26.) AB határozatában foglaltakra, amely szerint a pályázat érvénytelensége esetében az ajánlatkérőnek lehetőség szerint az összes érvénytelenségi okot fel kell sorolnia.] Az ilyen döntés azonban korántsem eljárást lezáró döntés, különösen nagy lehet a kétféle döntés között az időbeni elkülönülés egy kétszakaszos bírálat során.

3. Az igazolások bekérését előkészítő közbenső döntés

Kétszakaszos bírálat során a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások bekérése előtt az ajánlatkérőnek meg kell állapítania, hogy melyik ajánlat a legkedvezőbb,

valamint, ha az ajánlatkérő úgy dönt, hogy az azokat benyújtó ajánlattevőket is felhívja az igazolások benyújtására, úgy mely/melyek az értékelési sorrendben a legkedvezőbbet követő meghatározott számú legkedvezőbb ajánlat/ajánlatok.

A Kbt. erre vonatkozóan azt rögzíti, hogy az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, majd az ajánlatokat az értékelési szempontok szerint értékeli. A Kbt. 27. § (4) bekezdése alapján a bírálóbizottság felállítása az ajánlatok bírálatára és értékelésére céljából szükséges, amelyről jegyzőkönyvet kell készíteni.

Kétszakaszos bírálat során az értékelés eredményének megállapítása és az eljárást lezáró döntésre vonatkozó javaslat között jelentős időbeni elkülönülés van az igazolások bekérésének fázisa miatt, ezért ebben az esetben az értékelést követően még nincs lehetőség döntési javaslat készítésére az eljárás lezárása vonatkozásában.

Tekintettel arra, hogy a Kbt. kizárólag az eljárást lezáró döntés meghozója tekintetében rögzít rendelkezéseket, egyéb döntéshozóról nem rendelkezik, az ajánlatkérő belső működési rendjére bízta, hogy pontosan ki is az, aki a bírálat Kbt. 69. § (2) bekezdése és az értékelés eredményeként eldönti, hogy melyik ajánlattevőt vagy ajánlattevőket kell felhívni az igazolások benyújtására. A Kbt. a hatályos rendelkezései alapján ezt nem szabályozza külön döntésként, hatását tekintve azonban megállapítható, hogy ha nem is formalizáltan, de egy döntés eredménye a legkedvezőbb (és az azt követő valamennyi legkedvezőbb) ajánlat kiválasztása, amelylyel kapcsolatban felmerül a döntés meghozatalára vonatkozó felelősség kérdésköre.

Ugyanígy a Kbt. kizárólag a törvényben nevesített döntések vonatkozásában írja elő a tájékoztatási kötelezettséget, ezért kérdésként merül fel, hogy az ajánlattevőket az igazolások benyújtására történő felhívásról mennyire széles körben kell tájékoztatni.

Tekintettel arra, hogy a sorrend kialakulása, ha nem is nevesítetten, de a gyakorlatban mégis egy döntés eredménye, az ajánlatkérőnek a folyamatot és az eredményt valahogy dokumentálnia kell. Ennek formája nincs rögzítve a Kbt.-ben, azaz az ajánlatkérő belső eljárási rendje alapján szabályozhatja, hogy ebben a tekintetben kinek a felelőssége a legkedvezőbb vagy az azt követő valamennyi legkedvezőbb ajánlat kiválasztása.

Tekintettel arra, hogy ez a döntés gyakorlatilag megegyezik azzal, hogy ki lesz a nyertes az adott eljárásban, javasolt, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő, az értékelés után kialakult sorrendről történő döntést is olyan döntéshozatali mechanizmus előzze meg, mint az eljárás eredményéről való döntést. Ez testületi döntéshozatal esetén azt eredményezheti, hogy a közbeszerzési eljárás meghosszabbodik, azonban a felelősségi körök pontos rögzítése a közbeszerzési eljárás során különösen fontos jelentőséggel bírhat.

A fentieknek megfelelő döntéshozatali mechanizmus rögzítése hiányában kijelenthető, hogy a Kbt. rendelkezései alapján az igazolások bekérését előkészítő közbenső döntés meghozatalával kapcsolatban a bírálóbizottságnak kell eljárnia. A Kbt. 27. § (5) bekezdésével ez a megoldás sem ellentétes, azonban a döntést előkészítő és a döntéshozó szerepének szétválasztása garanciális szempontból is lényeges lehet, és nem csak az eljárást lezáró döntés vonatkozásában. Ebben a tekintetben a közbeszerzési eljárás során meghozott valamennyi döntésre, így az érvénytelenítéssel kapcsolatban meghozott klasszikus közbenső döntésekre is javasolt figyelemmel lenni.

A Kbt. erre vonatkozó rendelkezései hiányában az ajánlatkérő eltekinthet attól, hogy erről a döntéséről valamennyi ajánlattevőt külön tájékoztassa. Ennek a tájékoztatásnak a szerepét jelenleg a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti, az igazolások benyújtására vonatkozó felhívás tölti be, azonban az igazolásokra felhívás során a Kbt. rendelkezései alapján nem kell az értékelés eredményéről is tájékoztatást nyújtani. Abban sem egységes a joggyakorlat, hogy magáról a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti felhívásról a többi, fel nem hívott ajánlattevőt kell-e tájékoztatni.

Fontos hangsúlyozni, hogy az értékelés a Kbt. 69. § (3) bekezdése alapján a Kbt. 69. § (2) bekezdését követő bírálat után történik, azaz tulajdonképpen az érvényesség/érvénytelenség megállapítása tekintetében is informatív az igazolások bekérésére vonatkozó döntés, természetesen az előző pontban foglaltak figyelembevételével. Ebben a tekintetben azonban javasolt figyelembe venni a Közbeszerzési Döntőbizottság – későbbiekben részletezett – D.347/17/2018. számú határozatában foglaltakat is.

A Kbt. rögzíti, hogy az eljárás eredményéről az ajánlattevőket tájékoztatni kell. Annak érdekében, hogy az

ajánlattevők ismerjék az eljárás valódi eredményét, szükséges, hogy az összegezés rendelkezésre álljon.

A Kbt. 148. § (6) bekezdése alapján az ajánlatkérő Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti, jogsértő eljárási cselekménye miatt önállóan jogorvoslati kérelem nem nyújtható be, azaz a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő közbenső döntést nem kezelik külön a Kbt. jogorvoslatra vonatkozó rendelkezései, az ilyen közbenső döntés ellen a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemben lehet kérelmet előterjeszteni. A Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti eljárási cselekményekre vonatkozó kérelem nem minősül a közbeszerzési eljárást lezáró döntéssel szembeni kérelmi elemhez képest önálló kérelmi elemnek, azaz a Kbt. 148. § (6) bekezdése nem kezeli külön a kétféle döntési tartalmat, ezért a jogorvoslati rendelkezések a határidő számítása tekintetében is egységesek.

A Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdése szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának, valamint a jogsértés megtörténtének a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő közbenső döntéssel és az eljárást lezáró döntéssel kapcsolatban ugyanazt kell tekinteni. A fentiekre tekintettel a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő, az értékelés eredményeként hozott közbenső döntéssel elkövetett jogsértés vonatkozásában az érintettnek a gyakorlatban hosszabb ideje van annak megtámasztására. A tudomásra jutás időpontja azonban változik, ha az ajánlatkérő úgy dönt, hogy az igazolások bekérését előkészítő közbenső döntésről valamennyi ajánlattevőt tájékoztatja. Ehelyütt lényeges rögzíteni, hogy a D.374/17/2018. számú határozat értelmében önmagában a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti felhívás nem jelenti, hogy az ajánlatkérő az érvényesség tekintetében is véglegesen döntött.

Az ajánlattevő helyzete akkor egyszerűbb, ha a közbenső döntésről vagy az érintettektől történő igazolások bekéréséről tájékoztatást kapott. Ahogy a korábbiakban azt már részleteztük, erre vonatkozó előírást a Kbt. nem tartalmaz, így előfordulhat, hogy csak abból vonhat le az ajánlattevő következtetést arról, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő, az értékelésre vonatkozó közbenső döntés születhetett, és az igazolások benyújtására vonatkozó felhívás kiküldésére sor kerülhetett, hogy hosszabb ideje nem kapott az eljárásban semmilyen értesítést.

Az összegezéssel közölt, azonban a Kbt. 69. § (4) bekezdésével az ajánlatkérő előtt már ismert érvénytelenítésekkel és az értékelés sorrendjével kapcsolatban elkövetett, valós vagy vélt jogsértések kapcsán az előzetes vitarendezési kérelmek előterjesztésére, az arra vonatkozó válaszára, esetlegesen az azzal kapcsolatos módosításra is egyszerűbben sor kerülhet a bíráló korábbi fázisában, nem csak a végleges döntést követően, ehhez persze szükséges az, hogy az ajánlattevők a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő, az igazolások bekérésére vonatkozó közbenső döntésről értesüljenek.

A Közbeszerzési Döntőbizottság a D.374/17/2018. számú határozatában megállapította, hogy az adott eljárásban „a kérelmező a jogorvoslati jogát a Kbt. 148. § (6) bekezdése szerint ténylegesen a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti ajánlatkérői döntés ellen csak az eljárást lezáró döntés, az eljárás eredményéről szóló ajánlatkérői döntés ellen gyakorolhatta. A kérelmező nem csak a hiánypótlási felhívás jogszerűségét, hanem annak az ajánlatkérő végleges bírálati döntésére kiható voltát is támadta, melyre vonatkozó jogorvoslati kérelmet csak az eljárást lezáró döntés ellen jogorvoslati kérelem keretében terjeszthetett elő, az előzetes érvényességi bíráló eredményeként kiadott Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti ajánlatkérői döntés ellen nem. A fentieket figyelembe véve a kérelmező számára az összegzést követően iratbetekintés alapján vált lehetségessé, hogy olyan előzetes vitarendezési kérelmet terjesszen elő, mely megfelel a Kbt. 80. § (2) bekezdésében foglalt eljárási feltételeknek (a kérelmezői álláspontot alátámasztó adatok, tények megjelölésének kötelezettsége) a már ismert hiánypótlási felhíváson túlmenően az összegzés jogsértő része vonatkozásában is.”

Ahogy azt a Közbeszerzési Döntőbizottság a D.347/17/2018. számú határozatában rögzítette: „az ajánlatok érvényessége tárgyában az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntésben közölte a végső álláspontját, és ennek megfelelően az ajánlatok benyújtását követő ezen eljárási szakaszban volt csak a kérelmezőnek lehetősége a jogorvoslati joga gyakorlásához szükséges, így az ajánlatok érvényességi kontrolljára nézve is az iratbetekintési jogát gyakorolni és ennek alapján a jogorvoslati kérelmét előterjeszteni. A Döntőbizottság ezen álláspontját támasztja alá az irányelvi szabályozás, az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló az Európai

Parlament és a Tanács 2014/24/EU Irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, annak (84) Preambulum bekezdése és az 56. cikk (1) és (2) bekezdése valamint az 59. cikk (1) bekezdése és az 59. cikk (4) bekezdése. A fenti irányelvi szabályozásból nem következik, hogy az ajánlatkérő az ajánlatok érvényessége, megfelelősége tárgyában végleges döntést hoz a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti eljárási cselekményével egyidejűleg, illetőleg az, hogy az ajánlatkérő ezt követően nem végezhet a Kbt. 71-72. §-a szerinti érvényességi bírálati cselekményeket a „felhívásban és a közbeszerzési dokumentációban szereplő követelményeknek, feltételeknek és szempontoknak” való megfelelés tárgyában. Az Irányelv 56. cikk (2) bekezdése szerinti szabályból az is következik, hogy a gazdasági szereplők csak az összegzést követő iratbetekintés során ellenőrizhetik a jogorvoslati joguk érvényesítése céljából, hogy az ajánlatkérő részéről az ajánlatok bírálata, a „kiválasztási kritériumok teljesülésének ellenőrzése pártatlanul és átlátható módon” történt.”

A Közbeszerzési Döntőbizottság joggyakorlatában találhatók olyan döntések, amelyek a sorrendre vonatkozó, az igazolások bekérését előkészítő döntést külön döntésként, sőt a bíráló során olyan mérföldkőként kezelik, amely alapján több határozatban a bírálókat csak eddig a közbenső döntésig helyezik vissza.

A D.74/13/2017. számú határozatában a Döntőbizottság kimondta, hogy „a Kbt. 69. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérőnek az eljárás ezen szakaszában – tehát a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások bekérése előtt – meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. A Kbt. 69. § (2) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat érvénytelen és, hogy van-e olyan ajánlattevő, akit ki kell zárni az eljárásból. Az ajánlatkérő a bíráló során köteles minden egyéb tekintetben is az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a Kbt. 71. § és 72. §-ai szerinti bírálati cselekményeket elvégezni. Ezt követően, az eljárást lezáró döntést megelőzően köteles felhívni a legkedvezőbbnek tekinthető érvényes ajánlattevőt a kizáró okok, az alkalmassági követelmények igazolására. A Döntőbizottság álláspontja szerint a Kbt. 69. § közens előírásai alapján az ajánlatkérő még a bíráló ezen szakaszában köteles megállapítani, hogy mely ajánlatok érvényesek,

ekkor kérhet a Kbt. 71. § és 72. §-ai alapján hiánypótlást, továbbá indokolást az ajánlati ár vonatkozásában. Mivel ezen eljárási cselekményeket befejezte, van lehetősége arra, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolásokat bekérje az érvényes ajánlattevőktől. A Döntőbizottság megállapította, hogy a jogorvoslattal érintett eljárásban az ajánlatkérő a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét elmulasztotta, nem vizsgálta meg azt, hogy a kérelmező ajánlata megfelel-e a közbeszerzési dokumentumokban, illetve a jogszabályokban foglalt feltételeknek. Mivel az ajánlatkérő nem tett eleget a Kbt. 69. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének, nem állapította meg azt, hogy az ajánlat érvényes vagy érvénytelen és erről a Kbt. 79. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatást sem nyújtott, az ezt követő ajánlatkérői eljárási cselekmények ezen okból jogszerűtlenek voltak. Így jogszerűtlen ezen cselekmények elmulasztása miatt a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások bekérése. Ezért jogszerűtlen volt az is, hogy ezt követően, az összegezésben a kérelmező ajánlatát érvénytelenné nyilvánította, hiszen azt már a korábbi bírálati cselekmények következtében a Kbt. 69. § (2) bekezdése értelmében meg kellett volna tennie. A fentiekre tekintettel a Döntőbizottság álláspontja szerint az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 69. § (2) bekezdését és a Kbt. 79. § (1) bekezdését, ezért megsemmisítette az ajánlatkérőnek a Kbt. 69. § (4) bekezdése alapján történt igazolás benyújtására szóló felhívását, valamint az ezt követően meghozott ajánlatkérői döntéseket, ideértve az eljárást lezáró döntést is.”

A Közbeszerzési Döntőbizottság a D.76/13/2017. számú határozatában az eljárást ugyanebbe a szakaszba helyezte vissza.

4. A klasszikus közbenső döntés és az igazolások bekérését előkészítő közbenső döntés kapcsolata

A fenti döntőbizottsági határozatokból kitűnik, hogy a Kbt. 69. § (2) bekezdésnek megfelelő, az érvényesség/érvénytelenség megállapításának kérdésköre nem választható teljesen szét a Kbt. 69. § (4) bekezdése

szerinti felhívástól, tekintettel arra, hogy az ajánlattevő a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti felhívásból azt a következtetést vonhatja le, hogy ajánlata a nyilatkozati elv és a nyilvántartásokból történt ellenőrzés alapján érvényes, azonban erre vonatkozó tájékoztatás hiányában az érvényesség/érvénytelenség tekintetében nem tehet határozott megállapításokat.

Ennek a gondolatmenetnek a végén el lehet jutni addig a következtetésig, hogy abban az esetben, ha az ajánlatkérő azért nem hív fel egy ajánlattevőt az igazolások benyújtására, mert ugyan a legkedvezőbb ajánlatot ő nyújtotta be, azonban ajánlata érvénytelen, tekintettel arra, hogy ez az érvénytelenség valamilyen döntés eredménye, a klasszikus közbenső döntés meghozatalától nem lehet eltekinteni, amelyre vonatkozó tájékoztatásra a Kbt. 79. § (1) bekezdése határozott rendelkezéseket tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy a fenti tájékoztatási kötelezettség kizárólag az érintett ajánlattevővel kapcsolatban áll fenn, a klasszikus közbenső döntés és az igazolások bekérését előkészítő közbenső döntés a fenti gondolatmenet mentén nem feltétlenül kapcsolható össze minden esetben. Megfontolandó azonban, hogy abban az esetben, ha az ajánlatkérő úgy dönt, hogy az ajánlattevőket tájékoztatja arról, hogy melyik ajánlattevőt hívja fel az igazolások benyújtására, az ajánlattevőnek az értékelési sorrendben elfoglalt helyétől függetlenül ajánlata esetleges érvénytelenségének megállapíthatósága esetén – akkor is, ha erről alapvetően nem kívánt az összegezés előtt tájékoztatást nyújtani – az ajánlatkérő közbenső döntést hozzon az erre vonatkozó, ajánlatkérőnél alkalmazott döntési mechanizmus és tájékoztatási kötelezettség megtartásával.